

КОНВЕНЦІЯ

між Україною і Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагірією про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 04.11.2008 р.*

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 18.11.2009 р.**

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 31.01.2010 р.

Україна та Велика Соціалістична Народна Лівійська Арабська Джамагірія,
бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи,

домовилися про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, до яких застосовується Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи, які стягуються від імені кожної з Договірних Держав або її адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади незалежно від способу їхнього стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, які справляються із загальної суми доходів або з елементів доходів, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна й податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваної підприємствами.

3. Існуючими податками, до яких застосовується ця Конвенція, зокрема, є:

а) що стосується Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамагірії:

і) податок на доходи (згідно із Законом № 11 2004);

іі) додатковий податок на дохід для Лівійської асоціації ісламського заклику (згідно із Законом № 44 1970);

(далі - лівійський податок);

б) що стосується України:

і) податок на прибуток підприємств, а також

іі) податок з доходів фізичних осіб

(далі - український податок).

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або значним чином подібних податків, які стягуються кожною з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, - на додаток до існуючих податків або замість них. Наприкінці кожного року компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одному про будь-які зміни, що відбулися в їхніх відповідних податкових законодавствах.

5. Положення цієї Конвенції не застосовуються до штрафів та пені за порушення податкового законодавства Договірних Держав.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо контекст не вимагає іншого:

a) термін "Україна" у випадку вжиття в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яку згідно з міжнародним правом визначено або може бути в подальшому визначено як територію, у межах якої можуть реалізовуватися права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

b) термін "Лівія" означає територію Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамагирії, у тому числі повітряний простір, територіальні води та будь-яку іншу територію за межами територіальних вод, на які Лівія згідно з міжнародним правом має суверенні права для цілей дослідження та розробки природних ресурсів морського дна та його надр, а також водного простору над ним.

c) терміни "Договірна Держава" та "друга Договірна Держава" означають, як того вимагає контекст, Україну або Велику Соціалістичну Народну Лівійську Арабську Джамагирію;

d) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, яким керує резидент Договірної Держави, та підприємство, яким керує резидент другої Договірної Держави;

e) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу чи будь-яку організацію, яка розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

f) термін "особа" означає фізичну особу, компанію та будь-яке інше об'єднання осіб;

g) термін "національна особа" означає:

i) усіх фізичних осіб, які мають громадянство Договірної Держави;

ii) усіх юридичних осіб, усі товариства й асоціації, які одержують свій статус як такий згідно з чинним законодавством Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством, яке має свій фактичний керівний орган у Договірній Державі, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає: що стосується України, - Міністерство фінансів України або його повноважного представника, і що стосується Великої Соціалістичної Народної Лівійської

Арабської Джамагірії, - Головний народний комітет фінансів, Департамент з податків, або їх повноважного представника.

2. Щодо застосування цієї Конвенції Договірною Державою, будь-який термін, не визначений у Конвенції, якщо контекст не вимагає іншого, має те значення, яке надається законодавством цієї Договірної Держави щодо податків, до яких застосовується ця Конвенція.

Стаття 4

Місце оподаткування

Місцем оподаткування (Державою оподаткування) будь-яких доходів вважається Договірна Держава, в якій виникають такі доходи, якщо положеннями цієї Конвенції не визначено іншого.

Стаття 5

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент однієї з Договірних Держав" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі її місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації чи будь-якого іншого аналогічного критерію. Цей термін, проте, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі або майна, що в ній знаходиться.

2. Якщо внаслідок положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірну Державу, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначено або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона зазвичай проживає;

c) якщо вона зазвичай проживає в обох Договірних Державах або коли вона зазвичай не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. Якщо внаслідок положень пункту 1 цієї статті особа, яка не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де розмішений її фактичний керівний орган.

Стаття 6

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) філіал;

c) офіс;

d) фабрику;

e) цех;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або інше місце видобутку природних ресурсів;

g) склад або іншу споруду, що використовується як торгова точка.

3. а) Будівельний майданчик чи будівельний або монтажний проект утворює постійне представництво лише в тому випадку, коли він існує або триває більше ніж три місяці.

b) Термін "постійне представництво" також включає надання послуг, у тому числі консультативних послуг, підприємством через співробітників або інший персонал, найнятий підприємством для таких цілей, але тільки якщо діяльність такого характеру триває (в рамках одного й того самого або пов'язаного з ним проекту) в Договірній Державі протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності більше ніж три місяці.

4. Термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання або демонстрації товарів чи виробів, які належать підприємству;

b) складування запасів товарів або виробів, які належать підприємству, виключно з метою зберігання та демонстрації;

c) складування запасів товарів або виробів, які належать підприємству, виключно з метою переробки будь-яким іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності для підприємства виключно з метою реклами, постачання інформації, наукових досліджень або подібної діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер.

5. Особа, яка діє у Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, яка не є агентом з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 цієї статті, вважається постійним представництвом цього підприємства у першій згаданій Державі, якщо вона має та зазвичай використовує в цій Державі право укладати контракти від імені підприємства, якщо його діяльність не обмежується купівлею товарів або виробів для підприємства.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють самостійно у межах своєї звичайної підприємницької діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (будь то через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво іншої.

Стаття 7

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи від нерухомого майна можуть оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій таке майно розташоване.
2. Термін "нерухоме майно" визначається відповідно до законодавства тієї Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Морські та повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 цієї статті також застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 8

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибутки підприємства Договірної Держави оподатковуються лише в цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює підприємницької діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як зазначено вище, прибутки підприємства можуть оподатковуватися в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.
2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі такому постійному представництву приписуються прибутки, які воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах, і діяло би в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.
3. Під час визначення прибутків постійного представництва дозволяється віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, у тому числі управлінських та загально-адміністративних витрат, понесених для таких цілей, будь то в Державі, де розташоване постійне представництво, чи в будь-якому іншому місці відповідно до законодавства Держави, в якій доходи оподатковуються. Однак такі витрати не дозволяються стосовно сум, якщо такі є, що сплачуються (інакше, ніж покриття фактичних витрат) постійним представництвом підприємству чи будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорар або інші подібні платежі у сплату за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи за управління, чи, за винятком банківських установ, як проценти за позицію, наданою підприємством постійному представництву.
4. Жодний прибуток не приписується постійному представництву на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

5. Для цілей попередніх пунктів прибутки, що приписуються постійному представництву, визначаються щороку одним і тим самим способом, якщо тільки немає достатньої та вагомої причини для іншого.

6. Якщо прибутки включають види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, то положення цієї статті не впливають на положення тих інших статей.

Стаття 9

Міжнародні перевезення

1. Прибутки, одержані від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в тій Договірній Державі, в якій знаходиться фактичний керівний орган підприємства.

2. Якщо фактичний керівний орган судноплавного підприємства розташований на борту морського судна, то вважається, що він знаходиться в Договірній Державі, в якій розташовано порт приписки цього морського судна, або, у випадку відсутності такого порту приписки, в Договірній Державі, резидентом якої є оператор цього морського судна.

3. Положення пункту 1 цієї статті також застосовуються до прибутків від участі у спільному фонді, спільному підприємстві чи міжнародному виконавчому органі.

Стаття 10

Асоційовані підприємства

1. У випадку, якщо:

a) підприємство Договірної Держави безпосередньо або опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

b) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі, або капіталі підприємства Договірної Держави та підприємства другої Договірної Держави

і в тому чи тому випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, що відрізняються від тих, які мали б місце між незалежними підприємствами, тоді будь-які прибутки, які за відсутності таких умов могли би бути нараховані одному з них, але з причин наявності цих умов не були йому нараховані, можуть бути включені до прибутків цього підприємства й відповідно оподатковані.

2. Якщо Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Договірної Держави і, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Договірній Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Договірної Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Договірна Держава повинна зробити відповідну поправку в сумі податку, що стягується з цих прибутків. Під час визначення такої поправки повинні бути розглянуті відповідним чином інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав повинні у разі потреби консультуватися один з одним.

3. Положення пункту 2 цієї статті не застосовуються, якщо в результаті судового, адміністративного чи іншого правового розгляду прийнято остаточне рішення про те, що за наслідками заходів з коригування прибутків на підставі пункту 1 цієї статті одне з відповідних підприємств підлягає покаранню за шахрайство, грубу недбалість чи свідоме невиконання своїх обов'язків.

Стаття 11

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник дивідендів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія, яка володіє безпосередньо принаймні 25 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Положення цього пункту не стосуються оподаткування прибутків компанії, з яких виплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" у разі використання в цій статті означає доходи від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також доходи від інших корпоративних прав, які підлягають такому самому оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибутки.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійною базою і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, є справді пов'язаним з такими постійним представництвом або постійною базою. У такому разі, залежно від обставин, застосовуються положення статті 8 або статті 15 цієї Конвенції.

5. У разі, якщо компанія, що є резидентом Договірної Держави, одержує прибутки або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, є справді пов'язаним з постійним представництвом або постійною базою, розташованими в цій другій Державі, або стягувати з нерозподілених прибутків податки на нерозподілені прибутки, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілені прибутки складаються повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється в цій другій Державі.

Стаття 12

Проценти

1. Проценти, які виникають у Договірній Державі та сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо особа - фактичний власник процентів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми процентів. Спосіб застосування цього обмеження встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

3. Термін "проценти" у разі використання в цій статті означає доходи від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, доходи від урядових цінних паперів і доходи від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафні санкції за несвоєчасні платежі не вважаються процентами для цілей цієї статті. Термін "проценти" не включає будь-яку статтю доходів, яка вважається дивідендами згідно з положеннями статті 11 цієї Конвенції.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник процентів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійною базою, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, фактично пов'язана з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі, залежно від обставин, застосовуються положення статті 8 або статті 15 цієї Конвенції.

5. Уважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво чи постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником, або між ними обома та будь-якою іншою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою - фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї Конвенції не застосовуються, якщо боргову вимогу, стосовно якої сплачуються проценти, було створено або передано головним чином для одержання переваг, які надаються відповідно до цієї статті.

Стаття 13 **Роялті**

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі та сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо такий резидент є особою - фактичним власником роялті.

2. Однак такі роялті можуть оподатковуватися в тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник роялті є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті. Спосіб застосування цього обмеження встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

3. Термін "роялті" у разі використання в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, у тому числі кінематографічні фільми або фільми чи плівки, що використовуються для телебачення чи радіомовлення, будь-яким патентом, торговою

маркою, дизайном, кресленням або моделлю, планом, таємною формулою або процесом, або за користування чи надання права на користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію стосовно промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, фактично пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі застосовуються положення статті 8 або 15 цієї Конвенції, залежно від обставин.

5. Уважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права використання або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і особою - фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї Конвенції не застосовуються, якщо право або власність, стосовно яких сплачуються роялті, було створено або передано головним чином для одержання переваг, що надаються відповідно до цієї статті.

Стаття 14

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, на яке робиться посилання у статті 7 цієї Конвенції і яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи від відчуження рухомого майна, що складає частину підприємницького майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, що стосується постійної бази, яка знаходиться в розпорядженні резидента Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, у тому числі такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що стосується експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в Договірній Державі, в якій розташовано фактичний керівний орган підприємства.

4. Доходи від відчуження акцій акціонерного капіталу компанії чи долі участі у капіталі товариства, трасту чи майнового фонду, майно яких безпосередньо чи опосередковано включає в основному

нерухоме майно, розташоване в одній із Договірних Держав, може оподатковуватися в цій Державі. Зокрема:

а) Жодне з положень цього пункту не застосовується до будь-якої компанії, товариства чи трасту, крім компанії, товариства чи трасту, підприємницька діяльність яких полягає в управлінні нерухомим майном, майно яких безпосередньо чи опосередковано складається в основному з нерухомого майна, яке використовується такою компанією, товариством, трастом чи майновим фондом у своїй підприємницькій діяльності.

б) Для цілей цього пункту термін "в основному" стосовно власності на нерухоме майно означає вартість такого нерухомого майна, що перевищує 50 відсотків сукупної вартості всіх активів, які належать компанії, товариству чи трасту.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 15

Незалежні особисті послуги

1. Доходи, які одержуються резидентом Договірної Держави стосовно професійних послуг або іншої діяльності незалежного характеру, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі крім наведених нижче обставин, коли такі доходи можуть також оподатковуватися в другій Договірній Державі:

а) якщо він володіє постійною базою, що використовується ним у другій Договірній Державі з метою здійснення своєї діяльності; у такому разі лише ту частину доходів, яка приписується такій постійній базі, може бути оподатковано в цій другій Договірній Державі, або

б) якщо його перебування в другій Договірній Державі становить період або періоди, які становлять або перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, який починається або закінчується у відповідному фінансовому році; у такому разі лише ту частину доходів, яка отримується від його діяльності у цій другій Договірній Державі, може бути оподатковано у цій другій Договірній Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає головним чином незалежну наукову, літературну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, юристів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 16

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 17, 19, 20 та 21 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються лише в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті винагорода, яка одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується лише в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів будь-якого календарного року, і

b) винагорода сплачується роботодавцем, який не є резидентом другої Держави, або від його імені, а також

с) витрати зі сплати винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які роботодавець має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, або на борту річкового судна, може оподатковуватись у Договірній Державі, в якій розташовано фактичний керівний орган підприємства.

Стаття 17

Директорські гонорари

Директорські гонорари та аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 18

Артисти й спортсмени

1. Незалежно від положень статей 15 і 16 цієї Конвенції, доходи, що одержуються артистами, такими як артисти театру, кіно, радіо чи телебачення або музикантами та спортсменами від їхньої особистої діяльності як такої, можуть оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється така діяльність.

2. Якщо доходи від особистої діяльності, здійснюваної артистом або спортсменом у цій своїй якості, нараховуються не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, ці доходи можуть, незважаючи на положення статей 8, 15 та 16 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доходи, зазначені в цій статті, звільняються від оподаткування в Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста або спортсмена, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів обох Держав, або якщо ця діяльність здійснюється на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

Стаття 19

Пенсії

Пенсії та інші подібні доходи, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою в минулому, оподатковуються лише в цій Державі.

Стаття 20

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, оподатковується лише в цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується лише в другій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

i) є національною особою цієї Держави, або

ii) не стала резидентом цієї Держави лише з метою надання послуг.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або зі створених ними фондів фізичній особі за послуги, які надавалися цій Державі або її адміністративно-територіальній одиниці, або місцевого органу влади, оподатковується лише в цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується лише в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом та національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 16, 17 і 19 цієї Конвенції застосовуються до винагороди та пенсій стосовно послуг, наданих у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади.

Стаття 21

Студенти

1. Платежі, одержувані з метою оплати проживання, навчання або професійної підготовки студентом або стажистом, який є чи був перед цим резидентом Договірної Держави та перебуває в другій Договірній Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в цій другій Державі за умови, що такі платежі здійснюються із джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

2. Доходи, які студент або стажист одержує за свою діяльність, пов'язану з його навчанням або професійною підготовкою, та яка виконується в Договірній Державі, в якій він перебуває виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не будуть оподатковуватись у цій Державі, за винятком випадків, коли доходи перевищують суму, необхідну для оплати його проживання, навчання або професійної підготовки. У такому випадку застосовуються інші статті цієї Конвенції.

Стаття 22

Викладачі, вчителі та наукові працівники

1. Фізична особа, яка є чи була безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави, і яка за запрошенням будь-якого університету, коледжу, школи або іншого подібного навчального закладу, що визнаний компетентним органом у першій згаданій Договірній Державі, перебуває в цій першій згаданій Договірній Державі протягом періоду, який не перевищує двох років, лише з метою викладання або проведення наукових досліджень, або того й того, в такому навчальному закладі, звільняється від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі стосовно будь-якої його винагороди за викладання або проведення дослідницьких робіт, якщо таку винагороду сплачено особі з-за меж цієї Держави.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів від дослідницьких робіт, якщо такі роботи проводяться фізичною особою головним чином на користь певної особи чи осіб.

Стаття 23

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави одержує доходи, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватися в другій Договірній Державі, перша згадана Договірна Держава дозволяє вирахувати з податку на доходи цього резидента суму, яка дорівнює сумі податку на доходи, сплаченому в цій другій Державі.

Це вирахування не перевищує тієї частини податку з доходів, яку розраховано до здійснення вирахування, та яка приписується доходам, що можуть обкладатися податком у цій другій Договірній Державі, залежно від обставин.

2. У разі якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції доходи, одержані резидентом Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, така Держава може, проте, під час нарахування суми податку на залишок доходу такого резидента взяти до уваги звільнені від податку доходи.

Стаття 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягають у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних із оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими, ніж оподаткування та пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих самих обставин.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не повинно тлумачитися як таке, що зобов'язує одну Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які індивідуальні пільги, допомоги та знижки з метою оподаткування на основі громадського статусу або сімейних обов'язків, які воно надає власним резидентам.

3. За винятком випадків, коли застосовуються положення статті 10, пункту 6 статті 12 або пункту 6 статті 13 цієї Конвенції, проценти, роялті й інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, підлягають з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства вирахуванню на тих самих умовах, так, якби вони сплачувалися резиденту першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не підлягають в першій згаданій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являється будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими, ніж оподаткування та пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

5. Положення цієї статті застосовуються до податків, які охоплюються цією Конвенцією.

Стаття 25

Процедура взаємного погодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що в результаті дій однієї чи обох Договірних Держав він підлягає чи підлягатиме оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої він є, або, - якщо його справа підпадає під дію пункту 1 статті 24 цієї Конвенції, - тієї Договірної Держави, національною особою якої він є. Цю справу повинно бути подано протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган намагається, якщо вважає заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість виконується незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав намагаються вирішити за взаємною згодою будь-які суперечки або спірні питання щодо тлумачення або застосування Конвенції. Вони можуть також консультиватися з метою усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. У разі, коли для досягнення згоди виникає необхідність здійснити усний обмін думками, то такий обмін може бути проведено через комісію, яка складається з представників компетентних органів Договірних Держав.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються такою інформацією, яка є необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати шахрайство або ухилення від сплати таких податків. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, вважатиметься конфіденційною так само, як й інформація, одержана за національним законодавством цієї Держави. Однак якщо інформація початково вважалась конфіденційною в Державі, що її передає, її буде розкрито лише особам або органам влади (у тому числі судам і органам управління), які займаються оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи використовують інформацію лише з цією метою, але вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або під час прийняття юридичних рішень.

2. В жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не тлумачаться як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:

a) здійснювати адміністративні заходи, що відрізняються від законів або адміністративної практики однієї або другої Договірної Держави;

b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики однієї або другої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

Стаття 27

Співробітники дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Конвенції не зачіпає податкових привілеїв співробітників дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи положеннями спеціальних угод.

Стаття 28

Набрання чинності

Кожна з Договірних Держав письмово повідомляє другу дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття Конвенцією чинності. Ця Конвенція набуває чинності через тридцять днів після дати отримання останнього повідомлення, і її положення застосовуються стосовно доходів, отриманих під час податкового року, що починається з або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Конвенцією чинності.

Стаття 29

Термін дії та припинення

Ця Конвенція залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Будь-яка Договірна Держава може припинити дію цієї Конвенції шляхом направлення дипломатичними каналами повідомлення про свій намір припинити її дію за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що настає по закінченні п'яти років з дати набуття чинності цією Конвенцією. У такому разі чинність Конвенції буде припинено стосовно податків на доходи, одержаних в кожному податковому році, що починається з або після першого січня календарного року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в м. Київ "4" листопада 2008 р. в двох примірниках, кожний українською, арабською та англійською мовами. Всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення Конвенції переважну силу матиме текст, викладений англійською мовою.

* Розпорядженням Президента України від 3 листопада 2009 року № 315/2008-рп уповноважено Міністра фінансів України Пинзеника Віктора Михайловича підписати Конвенцію

** Ратифіковано Законом України від 18 листопада 2009 року № 1731-VI (Офіційний вісник України, 2009 р., № 95, ст. 3256)

За Україну

**Віктор Пинзеник,
Міністр фінансів України**

**За Велику Соціалістичну Народну
Лівійську Арабську Джамагірію**

**Абдурахман Шелгам,
Секретар Генерального Народного
Комітету зовнішніх зв'язків та
міжнародного співробітництва**